

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 8

Winter 2019-20

Inhoudsopgave

Redactioneel		1
Bestuur	Van de Burgermeester	2
Redactie Binnentuin	Een nieuwe boom	3
Bestuur	Tuinwinkel en Stekjesdag	4
Hazenpad	Co van Gent en haar kabouters	5
Ti Fens	Hügelcultuur	6
Peter Moen	Biologisch tuinieren 2	7
Tineke van Bottenburg	Dromen, ontwerpen, doen	11
Redactie binnentuin	Nieuwkomers, familie Zuidema	12
Loes Geraedts	Gesprekken over bonen	13
Loes Geraedts	Recept: bonen in de oven	14
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	15
Redactie Buitentuin	Puzzel: Filippine	16
Wim Jansen	Koninginnepage	18
Jacolijne Cools	Over moe's tuin	19
Ineke van de Pol	Sloot- en schatgraven	21
Ti Fens	Eindelijk	22
Gijs van Dalfsen	Waar ik over nadacht toen...	23
Gijs van Dalfsen	Statuten opgefrist	24
Else de Haan	De Statutenwerkgroep	25
Loes Geraedts	Over bijen en imkers	26
Gijs van Dalfsen	Over imkers en bijen	28
Imro en Inez	Het gras van de burens	30
Gijs van Dalfsen	Kwek-kwek-kwek, piep-piep	31
Hans Krabbe	Gedicht	33

Redactioneel

Als je het over de winter hebt, denk je aan sneeuw en ijs enzo. Is nog niet erg gelukt dit jaar.

Maar het Winternummer van Buitenpost, dat is wel gelukt.

We hebben het feestjaar van het tachtigjarige Kweeklust achter de rug. De feestcommissie heeft een applaus verdiend voor het organiseren van de leuke feestjes! De boom met de bijzondere naam is geplant. In het najaar zal hij prachtige gekleurde bladeren hebben. We gaan het zien.

Eerst gaan we deze winter nog doorkwakkelen. Bijvoorbeeld met de 'Winter' Buitenpost zittend bovenop de kachel in je koude tuinhuisje, om alvast in de stemming te komen van het komende tuinjaar. Je houdt tijd over, want spitten hoeft niet meer. Lees hierover het stuk van Peter Moen-. En als je nog meer tijd over wilt houden, kun je aan het onkruid in je tuin vragen of ze willen stoppen met groeien, want praten met onkruid helpt. Vraag maar aan Gijs. Je hebt namelijk tijd nodig om de verbeterde statuten te lezen, want die komen eraan. Daar is zooooo hard aan gewerkt door een paar mensen!

Wat staat er nog meer geschreven in de Buitenpost: Over het jonge grut op de tuin, drie jonge uiltjes, de nakomelingen (hoeveel?) van Bert en Bertina haas. Foto van twee aandachtige jongetjes. En een paar ouwetjes die over droogbonen zitten te keuvelen. En dat mevrouw Co van Gent stopt met haar tuin. Zo jammer!! En over nieuwe tuinders met verse ideeën. En hoe je met je grond om kunt gaan. Misschien af en toe een hapje grond, om te proeven of je grond nog ergens behoefte aan heeft? En wat zien die imkers er eng uit! En een andersoortige puzzel.

Teveel om op te noemen.

Veel plezier met de Achtste Buitenpost!

De redactie,

Tineke van Bottenburg, Gijs van Dalfsen, Loes Geraedts, Else de Haan.

Illustraties en cover: Gijs van Dalfsen

Van de Burgemeester en wethouders

Beste medetuinders,

We staan weer voor het nieuwe tuinseizoen. Op het moment dat ik dit schrijf heb ik zelf de bloemkool al boven de grond staan, al is dit nog maar thuis in de vensterbank. Nog twee weekjes en ze gaan de kouwe kas in en gaan we de eerste bonen voortrekken. Laten we hopen dat de weergoden de tuinders een beetje goed gezind zijn.

Dit jaar hebben we een groot verloop in leden gehad. Er staan nog drie tuinen te wachten op een nieuwe tuinder. Dit overkomt een vereniging die al 80 jaar bestaat en veel 65 plussers heeft!

Nu over de voortgang van de aanbouw van de tuinwinkel. De tuinders die geregeld op de tuin komen hebben die grote shovels wel in actie gezien met het egaliseren van het zand en leggen van de stelconplaten. Wat de meeste mensen niet hebben gezien zijn de eerdere werkzaamheden voor water- en elektraleidingen en rioleringsbuizen. Nu hebben we de toezegging voor twee betonnen heipalen die wij liggend als fundering willen gebruiken, waar op we gaan bouwen. Maar dit laat nog even op zich wachten daar dit met groot materieel moet gebeuren omdat dit met mankracht niet kan.

Tevens zijn er twee werkgroepen al een heel jaar bezig met het moderniseren van onze statuten en reglementen hetgeen meer werk is dan we dachten. Mijn welgemeende respect voor de mensen die al dit werk doen. Uiteindelijk beslist de Algemene Ledenvergadering erover. Ik hoop u, en vooral de nieuwe leden, te mogen ontmoeten met de midwinterborrel en wens u vanaf deze plaats een heel vruchtbaar tuinseizoen toe.

Tom Verburg, Voorzitter 'Volkstuinders Vereniging Kweeklust'

Een nieuwe boom voor de tachtigjarige

Op 30 november van het vorig jaar werd de boom ter ere van het 80-jarige bestaan van Kweeklust geplant:

Nyssa Silvatica, of zwarte Tupeloboom

Oorspronkelijk is dit een boom van de moerassige gronden van Noord-Amerika. Ook onder drogere omstandigheden wordt het nog een grote boom. Het meest bijzonder aan deze boom is de herfstverkleuring met geel en roodtinten en alles daartussen. Het verschilt per grondsoort hoe de verkleuring uitpakt.

Hoogte	15-20 m
Kroon	Piramidaal tot breed eirond en halfopen
Schors	Grijszwart, diep gegroefd
Blad	Bronskleur naar groen
Herfstkleur	Oranje rood
Bloemen	Kleine geelgroene tuilen
Vruchten	Onopvallende steenvruchten

Tuinwinkel

Met ingang van 7 Maart 2020 is de tuinwinkel op zaterdag weer open van 11.00 uur -1200 uur.

De koffie met een koekje staat weer voor u klaar.

Wij hopen dat het weer een fijn seizoen gaat worden .

De inkomsten van de tuinwinkel komen ten gunste van de vereniging.

Dus tuinders, wij rekenen op een hoge opkomst.

Tot in de tuinwinkel

Stekjesdag

Op zaterdag 9 mei is het weer Stekjesdag! Heeft u plantjes of zaaisels over? Breng ze naar de stekjesdag.

Heeft u nog plantjes nodig, zijn uw zaaisels niet gelukt of heeft u nog niet genoeg tomatenplantjes, boerenkoolplantjes of andere groentenplantjes? Kom naar de stekjesmarkt!

Planten, zaaisels en stekjes in overvloed. En dan ook nog koffie, thee en gezelligheid!

Co van Gent en haar kabouters zijn ermee gestopt!

Bewoners van het Hazenpad

De inmiddels 90-jarige Co van Gent die tot haar 89ste jaar haar tuin onderhield zonder hulp van derden is na meer dan 50 jaar tuinieren eind 2019 gestopt.

Het was al duidelijk dat het tuinieren haar een stuk minder makkelijk afging. De tuin die er altijd tot in de puntjes verzorgd uitzag begon scheurtjes te vertonen.

Het was haar tuin niet meer. Ook de kabouters die jarenlang door de tuin wandelden bleven in de winterstalling.

Eind 2019 heeft Co de beslissing genomen.

'Het gaat niet meer ik moet gaan stoppen, hoe erg ik dat ook ga missen'.

Samen met de bewoners van het Hazenpad hebben we het afgesloten met een gezellig etentje.

Co, nog heel veel gezonde jaren en we blijven je betrekken bij de tuinactiviteiten.

De hartelijke groeten van het Hazenpad.

(zie ook het interview Buitenpost voorjaar 2018)

Hügelcultuur

Ti Fens, tuin 21

Hebben jullie ook een logeerplaats voor twee poppenspelers uit Canada? Vroeg Elle Jansen. 'Ze treden op in de City of Wesopa.' En zo gebeurde het dat wij Csaba Raduly en Pavla Mano leerden kennen. Nu denk jij, wat heeft tuinieren met poppenspelers te maken? Niets natuurlijk, behalve dat Csaba ontzettend veel wist van hügelcultuur. Hij vertelde dat zij verticaal tuinierden en dat ze het meest vruchtbare balkon hadden in Toronto. Zijn hele balkon was een moestuin. Klinkt toch interessant! Als je op Youtube gaat kijken kom je nu heel veel tegen. Maar vijf jaar geleden kwam ik maar één man tegen en zijn tuin leek ook op de onze, met iets te veel bomen.

Het eerste principe van de hügelcultuur is: Wat uit de tuin komt, moet je ook weer in de tuin terugbrengen. Het tweede principe is dat je alles in 'compostlagen' opbouwt; dus eerst de boomstronken, dan de takken, dan de takjes en

dan nog grond erover heen. En dan pas de groenten erin. Het hout zorgt er voor dat de aarde vochtig blijft en je je planten minder hoeft te begieten.

Ik ben aan de slag gegaan met een buxus vierkantje, erfenis van de vorige eigenaar, waarvan ik toch dacht: 'wat heb je eraan? '

Ik legde de lagen aan en terwijl ik zo lekker bezig was met bouwen: kwam er al een klein stemmetje in mij dat zei: In Canada is natuurlijk een droog klimaat, maar hier in Nederland is het toch al vochtig genoeg?

Bij het afscheidsetentje vroeg ik aan Csaba: Ben ik hier eigenlijk bezig om een klein paradijsje voor slakken te maken?'

Hij keek verwonderd op; 'Slakken?'

Nee, daar hebben we in Canada geen last van'.

Biologisch tuinieren 2

Peter Moen, tuin 130

In de vorige Buitenpost heb ik verteld over de geschiedenis en iets over theorie van het biologisch tuinieren. Het zal de oplettende lezers zijn opgevallen dat ik 'hobby-tuinieren' en 'landbouwen' over één kam heb geschoren. Dat was voor het gemak en niet helemaal terecht. Een tuinier is niet hetzelfde als een landbouwer. Een hobby-tuinier hoeft niet van de opbrengst te leven en een boer wel en de schaal waarop het één en ander gebeurt is natuurlijk niet te vergelijken om maar even twee onderwerpen te noemen. Ik zou het in dit stukje gaan hebben over hoe wij het op tuin nummer 130 en 131 aanpakken, waar en hoe wij de principes toepassen en wat we er als hobby-tuinier aan toevoegen. Ik zal het toespitsen op het belangrijkste aspect: de bodem en de vele bewoners daarin.

Biologisch tuinieren lijkt op pizza bakken; het begint allemaal met 'de bodem'. Toen wij onze tuin overnamen troffen we in de vakken waarin we groente wilden telen, kweekgras en haagwinde: nare wortel-onkruiden. Om die zoveel mogelijk kwijt te raken hebben we grondig gespit en de wortels verwijderd (let op! niet op de composthoop). Dat had twee voordelen: de grond raakte lekker los en we raakten direct bevriend met de grondsoort waarop we moesten verbouwen: stevige klei. Ook hebben we een grondmonster laten onderzoeken. Dat kostte geld en de uitkomst was voor ons confronterend maar we hebben er nooit spijt van gehad. We geven nog steeds een beetje kalk en kali volgens het advies uit het onderzoek. We leerden ook dat de biologische activiteit nihil was. En dat laatste was vervolgens onze grootste zorg. De bodem hoort te krioelen van de levende wezens. Allemaal op hun eigen manier behulpzaam bij de kringloop van dode plantenresten tot voedingsstoffen voor planten die daarna weer doodgaan en omgezet worden ... enz. enz. Mest in het voorjaar en een beetje kalk vlak voor de winter gaat nog wel maar hoe breng je je grond weer tot leven? Hoe breng je al die schimmels, bacteriën, nematoden, springstaarten, mijten, duizendpoten, insecten en vooral, regenwormen terug? Dat moeten ze natuurlijk zelf doen. Maar wat kunnen wij doen om de omstandigheden te verbeteren?

Compost

In een goede composthoop krioelt het van de wormen, springstaarten en pissebedden. De composthoop is ook diep doordrenkt met schimmels en bacteriën. Allemaal en nog veel meer, hard aan het werk om ter plaatse en later in je tuin de bodem te verbeteren. Het is niet moeilijk om zelf compost te maken maar het vraagt wel wat ruimte. Liefst twee keer een m². Al je eigen, snel verteerbare tuinafval mag er in en denk vooral ook aan de groenteresten uit je keuken. Liefst geen gekookte restjes en geen aardappelschillen. Uit de tuin zou ik de wortels van kweek en haagwinde altijd vermijden. De hoop moet groot genoeg zijn om warmte (broei) vast te houden. De kunst van een composthoop is: voldoende vochtig maar niet te nat (schaduw), produceren van zowel koolstof als stikstof. Dat laatste is de grootste uitdaging en vooral een kwestie van timing. Een oude composthoop bevat vooral koolstof (voedsel voor schimmels en bodemdieren, erg belangrijk!). Een jonge composthoop bevat ook veel stikstof (direct beschikbaar voor de planten, ook leuk) maar ook nog kiemkrachtige onkruidzaden (oeps!). Is dat erg? Dat komt straks.

Een tweede hoop is zeer praktisch hebben we gemerkt. Je kunt er bijvoorbeeld de nog niet verteerde resten uit de eerste hoop in kwijt als je die hebt leeggehaald. Wij zeven de compost tot redelijk fijne korrels. Dat is een kwestie van smaak en gevoel voor netheid. We hebben daardoor minder grof materiaal in de tuin en we houden ook wat meer

over om opnieuw te composteren. Wanneer geef je compost? Die vraag is eenvoudig te beantwoorden: zo vaak als het je uitkomt. Als je veel groente teelt schreeuwt je bodem voortdurend om voedsel. In de zomer droogt onze kleigrond vrij snel uit. Compost in de grond houdt veel vocht vast en dat hebben we de afgelopen zomers goed kunnen gebruiken.

Onkruid bestaat niet

Naast voedsel heeft de bodem en (let op!), vooral die stevige klei van ons voortdurend wortels nodig. Wortels doen het werk van de spitvork, ze maken de grond los. Schimmels en bacteriën verplaatsen zich door de bodem langs de wortels. Een levende bodem is een bewortelde bodem. De boven de grond groeiende bladeren van de planten voorkomen ook nog het uitdrogen van de bodem. Een kale, onbegroeide en onbewortelde bodem gaat langzaam maar zeker dood. Onkruid is naast je eigen groente dus eigenlijk je beste vriend. Wel een opdringerige vriend die soms een beetje in de weg staat. Wij hebben erg veel plezier van 'groenbemesters' zoals Facelia, boekweit (goed voor hommels en wilde bijen) en Japanse haver. Allemaal even mooi en op de plaatsen waar we even niet telen houden ze de bodem bedekt, beworteld en dus in leven.

Wel of niet spitten

Het leek een eeuwige discussie te gaan worden maar wij zijn er nu uit: niet meer spitten. Van spitten heb je vooral veel plezier bij een strenge winter wanneer de omgewoelde kluiten door en door bevroren en dan in het voorjaar als vanzelf in kleine brokjes uit elkaar vallen. Alleen een rabiate klimaatontkenner rekent daar nu nog op. Voor de zuurstof gebruikende bacteriën in de bovenste 10 cm van de grond is omspitten funest, die sterven allemaal. Als je in de winter een bedekte bodem hebt, en in het voorjaar de boel voorzichtig omwoelt doe je al genoeg. Dat bedekken doen wij nu met herfstbladeren. Het voorkomt het dichtslaan door de regen maar laat wel het vocht door en houdt een beetje de warmte vast. We verwijderen de bladeren in het voorjaar zodat de grond dan weer lekker kan opwarmen. Omwoelen doen we met een grelinette. Wil je weten hoe dat werkt? (<https://www.youtube.com/watch?v=beHsjqBhpPA>). Het vraagt wat oefening maar je wordt er minder moe van.

Bemesten

Ook weer zo'n terugkerend onderwerp. Wij hebben in het begin wel (biologische) mest gegeven. We begonnen ook met een kleine achterstand. Mest van dieren (of mensen) geven die niet van je tuin mee-eten betekent dat je voeding van buiten de kringloop toevoegt. Als je zoals wij biologisch wilt tuinieren moet je daar heel bewust mee omgaan. Dat wil zeggen: 'liever niet'.

Rol van kalk

Met kalk moet je eigenlijk heel voorzichtig zijn. Het helpt de zuurgraad (PH) van je grond zo neutraal mogelijk te houden. Kleigrond heeft de neiging een beetje te verzuren. Met kalk kun je dat corrigeren. Maar dat gaat gepaard met de nare eigenschap van kalk om te reageren met stikstof tot ammoniak. Stikstof is nodig voor de planten en ammoniak is giftig voor planten. Voor dat je het weet span je het paard achter de wagen. Wij geven alleen kalk vlak voor de winter en dan laten we de boel lange tijd met rust.

Wisselen

Groenten en aardappelen brengen allerlei voor hen zelf schadelijk ziekten mee, vooral schimmels. Denk aan knolvoet bij kool, phytophthora bij aardappel, fusarium stamrot en roest op prei en ga zo maar door. De meesten van deze schadelijk schimmels blijven enige jaren in de grond actief. Het is daarom verstandig elk jaar te wisselen aan de hand van een teeltplan. Een leuke jaarlijks terugkerende puzzel. Hulp nodig? Geen probleem: <https://www.velt.nu/vraag-antwoord/moestuinvragen/hoe-doe-je-aan-teeltwisseling>

Dromen, ontwerpen, doen

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Een stukje voor het eind van 'mijn' Vossenlaan zag ik hoe in een paar jaar een strakke recht toe recht aan tuin, vier lange bedden met tegelpaadjes er tussen, veranderde in een tuin met een fraai ouderwets ontwerp, mooi rond in het midden en daaromheen een achttal bedden. Hoe doe je dat, daar wilde ik meer van weten. En daarom maakte ik een afspraak met Astrid den Toom.

Na jaren op de wachtlijst kreeg Astrid in 2017 haar tuin 113 aan de Vossenlaan. Het was de oude tuin van de heer Minelli, of wel 'de Italiaan'. Het voorste deel van de tuin was een grote moestuin geweest, met vier keurige, lange, rechte bedden. Met achteraan over de volle breedte een koude bak. Opzij van het huis lange druivenranken en bij overname achter het huis veel troep. Een hele uitdaging, dus. Astrid had enige ervaring met tuinieren op Kweeklust, jaren geleden was zij een tijdje de overbuurvrouw van Koos en Wim, vooral bloemen en wat gras. Maar zij had niet echt ervaring met tuinieren. Dankzij vrijwilligerswerk in de Warmoeshof van het Muiderslot heeft zij van alles kunnen leren over het moestuintuinieren (warmoes of warmmoes is een oud-Nederlands woord en betekende warme spijs, soep of warme groente, later werd het 'groente als gewas'). Bij het Muiderslot leerde Astrid dat je helemaal niet ieder jaar de tuin twee spa diep moet omspitten, maar kan 'volstaan' met de tuin vrij te maken van onkruid en omwoelen, zodat de wormen verder het werk kunnen doen; permacultuur noemen ze dat tegenwoordig.

In de Warmoeshof heeft zij ook belangstelling gekregen voor de wisselteelt; daar wilde zij bij het ontwerp van haar tuin ook rekening mee houden. Wat haar voor ogen stond toen zij met haar tuin op Kweeklust begon was zo'n mooie symmetrische indeling van een kruiden- en moestuin van een kasteeltuin. Het opdelen in kleinere, overzichtelijke vakken leek haar bovendien erg aantrekkelijk, 'zodat je je tuinwerk kan indelen in kleinere taakjes', steeds een vakje. Dat werd het dus. Eerst een ontwerp op papier, goed uitgemeten. Bij het realiseren

van het ontwerp kreeg en krijgt Astrid hulp van haar broer(tje), vooral voor het zware werk. Het resultaat ziet er geslaagd uit.

De tuin is een work in progress, ieder jaar zijn er wel weer aanpassingen, zoals de

invulling van het midden-perk; zonnebloemen, dahlia's of toch misschien een prieeltje?

Ach ja, dat hoort bij de genoegens van een volkstuin.

Nieuwkomers – Nieuwe leden – Nieuwe gezichten

familie Zuidema- de Boorder, tuin 19

In tuin 19 wordt hard gewerkt, dat kun je wel zien. Zo hard zelfs dat de gezichten van deze nieuwkomers op de foto niet goed te zien zijn. Het zijn Danou en Juna, rechts en links, en in het midden is het Diederik met de schop. Niet te zien op de foto, maar ook druk bezig ongetwijfeld, zijn er nog Tabe, Jinne, en Aukje.

Wat zijn ze precies aan het doen? Danou legt het me uit: ze zijn aan het 'omploegen'. Zodat ze later 3 fruitbomen kunnen planten. En verder nog bloemen, en kruiden, en ook groente. Hmm, wroeten, heerlijk!

Tuin 19 was niet de enige die nieuwe tuinders verwelkomde. Tessa de Gruyter kwam op tuin 9a, Tim Tames op tuin 15d en Maaïke Sips op tuin 118. Wij heten ze hartelijk welkom. In de volgende Buitenpost meer over deze nieuwkomers!

Gesprekken over bonen

Loes Geraedts, tuin 25

Koosje (K), Wim (W) en Loes (L) hebben elkaar gevonden in verband met hun interesse voor bonen. Er zijn zoveel verschillende soorten bonen. Om te beginnen zijn er stokbonen en stambomen. Voor stokbonen bouw je een soort wigwam van stokken zodat de bonenplanten omhoog kunnen groeien. Stambomen blijven laag, dus die worden niet gesteund. Er zijn bonen waar je de peul en de bonen van eet. Zoals Spencie-, Pronk-, Tuin- en Spekbonen. En dan zijn er de droogbonen. Die laat je groeien en groeien tot in Aug/Sept. Dan trek je de planten uit de grond en laat ze met alles eraan drogen. Liefst onder een afdak op een soort stellage van stokken, zodat de wind er doorheen kan. En als na weken de peulen hard en gedroogd zijn, kan het pellen beginnen. Zo prachtig al die boontjes die in rijtjes liggen. Dan kun je ze bewaren om er in de winter een lekker potje van te bereiden.

L. vroeg zich af hoe het met de bonen van K. en W. was gegaan dit jaar. Bij haar hadden de stambonen het prima gedaan, wat andere jaren nooit het geval was. Met de stokbonen was het maar matigjes. Er kwamen weinig bloemen aan en die er aankwamen vielen eraf of iets anders raadselachtigs. In ieder geval weinig bonen. "Ja" zei K. dat was bij haar ook zo gegaan. En W. dacht dat er misschien ook wel dieren van gegeten hadden (muizen of hazen?). Bij veel professionele tuinders was de bonenoogst ook niet goed geweest. Droogte? Te weinig insecten om te bevruchten? Daar zijn we nog niet uit.

Ondertussen groeit de verzameling droogbonen van W.K. en L. gestaag. We hebben Patrijzenoogjes (kleine bruine boontjes met een zwart-omrand wit oogje). Het Heiligboontje (witte boon, met als je goed kijkt, een rode engel met de vleugels omhoog erop). Het Boerderijboontje (zwart met wit, een zwarte stip op het witte gedeelte en soms andersom). De Kievitsboon (wittig met donkerrode vlekken en streepjes). Donkerpaarse bonen. Flageolets (zeegroen van kleur). Painted Lady (heeft rood-witte bloemen). Het Wieringerboontje (wit met bruine vlek waarin een wit oogje). Daar had W. nog een verhaal over: Er was eens een visser die bij het Wieringermeer woonde. Hij leefde van de vis die hij ving in het Wieringermeer. Hij had ook een moestuin waar hij o.a. bonen teelde. Toen rond 1930 het Wieringermeer werd drooggelegd, had de visser geen inkomsten meer en vertrok naar

Canada. Hij nam wat zaad en bonen uit zijn moestuin mee. En plantte daar in Canada zijn boontjes. Als hij weer eens terug kwam naar zijn familie in Nederland nam hij wat boontjes mee. En zo waren de Wieringerboontjes weer terug.

Waar W. en L. ook nog over spraken: Vorig jaar zaten er ineens pikzwarte boontjes tussen de Boerderijboontjes. Bovendien zaten er kleine ronde gaatjes in, waar je larfjes in en uit zag kruipen. Dus weg ermee!

W. legt de gedroogde bonen 3 dagen in de vriezer zodat de eitjes van deze of gene geen kans krijgen om tot iets uit te groeien. Doodgevroren. De bonen blijven kiemkrachtig. Want je gaat niet alle bonen opeten. Je houdt er een paar achter om volgend jaar weer te planten. K. en W. krijgen soms bonen van hun Surinaamse schoonzoon. L. gaat af en toe naar de zadenwinkel "Vreeken" in Dordrecht. En zo verzamelen we door en door.

Recept: bonen in de oven

Loes Geraedts, tuin 25

Benodigdheden:

Bonen naar behoefte(ongeveer anderhalf handje p.p.)

ui, knoflook, 3 stengels bleekselderij, aubergine of courgette,

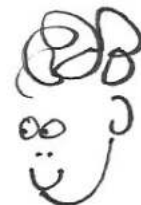
kurkumapoeder, tomatenpesto, geraspte oude kaas, Bearnaisesaus.

De bonen 24 uur van te voren in water laten weken. Afgieten, met nieuw water ongeveer 1 uur laten koken met laurierblaadje en wat zout. Selderij in stukjes heel even koken. Aubergine of courgette in plakken beetje bruin bakken. Ui en Knoflook fruiten. In een ingevette vuurvaste

schaal leg je in laagjes de bonen, aubergine of courgette, selderij en ui en knoflook. Ondertussen strooi je de kurkumapoeder erdoorheen en verdeel je de tomatenpesto. Geraspte kaas erover en daarna de Bearnaisesaus. Ongeveer 40 minuten in de oven van 200 graden.

Dier spotters Dier spotters

Zijn er nog dieren gespot de laatste tijd?

De ransuilen natuurlijk, die staan ergens anders in dit blad beschreven. En in het weiland hazen en haasjes, en onze buren de paarden vanzelfsprekend.

En wat nog meer, hoe staat het met de kleine vriendjes?

Wel, het zal de afgelopen zomer je niet ontgaan zijn dat ons kleine vriendje de buxusmot over Nederland raasde. Binnen de kortste keren waren alle buxussen (buxi?) kaal, dor, en droog. Tenzij je geen buxus hebt, dan heb je wellicht niets gemerkt.

Maar als je wel een mooie groene buxusbol had, dan zag ie er plotseling zo uit:

Als je dan aan het struikje schudt daalt er een regen van

rupsepoepjes neer. Je kijkt en tuurt, eerst zie je niks, en dan plotseling zie je de rups. En pas als je die hebt gezien, en weet waar je naar zoekt, zie je de andere rupsen. En die rupsen zijn heel mooi, het spijt me dat ik het zeg.

Een ander klein vriendje wil ik ook nog laten zien, de witte koolvlieg. Gezellig zien ze eruit hè, dat groepje vliegjes! Of nou ja, vriendje... de tuinder die ze in haar moestuin heeft gespot gebruikte woorden die ik hier niet kan herhalen...

Puzzel: Filippine

Vul deze filippinepuzzel in met de woorden die horen bij de omschrijving die je hieronder vindt.

Sommige vakjes in de puzzel zijn voorzien van een getal. In de vakjes met hetzelfde getal komt dezelfde letter te staan. Zo krijg je door een woord in te vullen meteen een aantal letters voor andere woorden in de puzzel.

In het midden, van boven naar beneden, komt de oplossing te staan.

Stuur de oplossing vóór 1 maart naar redactie@kweeklust.nl.

Op de komende Algemene Ledenvergadering maken we de winnaar bekend.

Succes ermee!

1. Waterkeuring
2. Zonder spit(ten)
3. Verliefd gerommel in je buik
4. Houtverwerving
5. Wijzen
6. Torentjesbloemkool
7. Kaalvreter
8. Tussen vier planken
9. Voorjaarsluider
10. Grondwet
11. Nieuw te bouwen kleinste kamertje
12. Wanneer wat in de grond?
13. Honinghuis
14. Rododendron
15. Hofshop
16. Tussen zaad en zaailing
17. Zij verwelkomen ons bij de poort

[Shaded Header]														
		1		13						13		9		
2		8		6			7				5	9	10	
[Shaded]				3						11	2	6		
		4		1				6		4	7	8	[Shaded]	
[Shaded]						5						6	11	
	6		10				7	11		13				
	7		1		9				13		9	8		
8		1	7	4	4	6						2	6	
[Shaded]				9										
				10										
					13			6		9	3			
					13	5	7			9	5			
11		3			11			6				6	6	
12														
			7	7				4		6	11	2		
[Shaded]				13										
						1				11	4		10	
[Shaded]						14								
							7					6	7	
	15		5		9			11	3			4		
[Shaded]				16										
						4					8		7	11
[Shaded]				17										
						11	7					13	6	

Koninginnepage

Wim Jansen tuin, 13c

Augustus 2018, de dille is tot ruim een halve meter uitgegroeid en staat in bloei. Tussen de stevige stelen zie ik een hobbeltje, eerst één en dan meerdere. Het zijn rupsen, vreetgrage knagers. Maar niet van die gewone die je graag aan de vogeltjes gunt. En dat zal je met deze rups ook niet zo snel zien, want ze hebben een geduchte afweer. Wanneer ze zich bedreigd voelen verschijnen er twee oranje hoorntjes vlak achter het kopsegment. Die ruiken (en smaken) vies en een vogel heeft daar meestal geen trek in.

Het zijn rupsen van de Koninginnepage (inzet). Een prachtige dagvlinder, ongeveer de helft groter dan een Koolwitje. In het Engels heet de vlinder Swallowtail, naar zijn puntige slippy aan de achtervleugels.

Eigenlijk hoort het dier veel zuidelijker thuis: Zuid Frankrijk, Middellandse Zee. Door de opwarming van het klimaat verschuift zijn leefgebied geleidelijk naar het Noorden. De temperatuurvoorwaarden zijn in ons land vaak nog "te koel", waardoor zich geen vruchtbare vlinders kunnen ontwikkelen. Maar deze soort is een trekvlinder, volwassen bevruchte wijfjes vliegen op de luchtstromingen vanuit Zuid Frankrijk en Italië naar onze streken en zetten hier hun eitjes af.

De eerste generatie is vaak in mei, deze rupsen zijn van de tweede lichte, maar waarschijnlijk van een vlinder die uit een warmere streek afkomstig is. Met elkaar tel ik minstens acht rupsen in verschillende groeistadia, die in de warmte stevig aan het bunkeren zijn. Een week later zijn ze allemaal weg. Ik vind geen poppen, maar dat kan toeval zijn, ze kunnen zich soms goed verbergen. Helaas heb ik ook geen vlinders zien uitvliegen.

Over Moe's tuin

of hoe moeder en dochter samen tuinieren

Jacolinje Coops, tuin 10b

Mijn moeder Ingrid en ik waren samen op reis in Bulgarije toen er een berichtje kwam dat we de beschikking kregen over tuin 10b. Super! Eenmaal terug in Nederland vond de sleuteloverdracht al gauw plaats. Met Hemelvaartsdag direct aan het werk. Het was immers al best laat in het jaar. Gelukkig hebben we sinds 2013 nooit weer zoveel nattigheid gehad bij het werken in de tuin. Modderlaarzen, broeken en jassen vol grijze vegen. We denken er vaak met een glimlach aan terug. Net als aan de oogst van dat eerste jaar, een van de beste ooit!

Waar komt die wil om groene vingers te kweken vandaan? Dat is eenvoudig. Opa was planter in Indonesië en Nigeria en oma had later in Bussum een mooie achtertuin met prachtige bloemen en in de zomer heel veel Japanse wijnbessen om van te snoepen. In mijn jeugd hadden

we een grote tuin rondom het huis, veel sierplanten maar ook heerlijke aardbeien, rode en zwarte bessen, wat slaplantjes en soms boontjes. Mijn tante, waar ik graag logeerde, had een enorme moestuin en manden vol kapucijners om te doppen. Die tante had ook pony's en daarmee werd voor twee toekomstige hobby's een

zaadje geplant. Eerst kwam er een paard en toen het paard in 2012 ging pensioneren in Muiden, kwam er tijd voor een eigen moestuin. Twee tijdrovende hobby's gaan niet samen met een fulltime baan. En, het moet ook hobby blijven, geen stress!

Onze lieve buurvrouw Wil zou dat beamen.

Gelukkig gaan er maar weinig tuindagen voorbij zonder het fijne gezelschap van mijn moeder. Werkt dat, moeder en dochter op een tuin? Jazeker! Het is een mooie manier om de groene vingers verder te ontwikkelen en gelukkig zijn we ook heel complementair. Ik ben van het zaaien en mijn moeder van het snoeien. Je hebt allebei nodig! Zonder mams was het vast een oerwoud op 10b! Voordeel is ook dat je kunt overleggen of samen onderzoeken waarom een plant of gewas niet zo groeit als gehoopt. Twee zien meer (slakken) dan een! En wat te denken van een BBQ-tje of lunch op de tuin, waarbij de oogst genuttigd wordt? Wel zo gezellig met z'n tweetjes!

Kortom, hoeveel geluk kun je halen uit een lapje grond van 160 vierkante meter, met een huisje, wat oude stoelen en een tafeltje en dat alles aan een heel gezellig tuinpadop een bijzonder prettig tuincomplex aan de Vecht...voor alle tuinders een mooi seizoen gewenst! Hopelijk met stekjesmarkt, editie twee van gluren bij de burens en gezellig koffiedrinken bij het algemeen werk.

Tot ziens op Kweeklust! Een hartelijke tuingroet van Jacolijne en Ingrid

Sloot- en schatgraven

Ineke van de Pol, tuin 9

Wat heb ik toch een bewondering voor al die noeste werkers die onze sloten schoonmaken! Zij voorkomen dat we een knorretje van het Waterschap krijgen. Ieder najaar komt de "schouw" en dan... Het is maar goed dat er op gelet wordt, want al die sloten zijn erg belangrijk voor de waterafvoer. Als die bijgehouden worden, krijgen wij geen natte voeten.

Eens las ik dat er zich in de onderwaterwereld een heel leven afspeelt, waar we geen idee van hebben. Ik realiseerde me dat we zo op Kweeklust met nog meer natuur begiftigd zijn dan we vaak beseffen. Heel eenvoudig kun je daar achter komen. Let er vooral op als er, zoals bij ons, kleintjes bij zijn die nog niet zwemmen

kunnen. Zij weten gelukkig heel goed dat ze niet alleen naar de slootkant mogen. Als je vanuit het donkere water een rijke oogst binnenhaalt, zijn ze dolenthousiast.

In de sloot drijft kroos. Maar als je goed kijkt, zie je door die groene drab heen een heleboel kleine beestjes krioelen. Als je het dan een beetje wegveegt, zie je allerlei waterplanten in de schemering Roer nu maar eens met een lange, stevige stok. Haal hem dan naar boven en

kijk maar eens wat je dan allemaal tevoorschijn tovert. Wat rustig en stil rondreef, komt nu als één grote, slappe massa tevoorschijn. Bladeren, stengels, sprietten en nog veel meer. Een enorme wirwar. Er zit geen stevigheid aan. Dat hoeft ook niet omdat beneden de waterdruk

alle zwaartekracht opheft. Wat een vormen! Wat een natuurkracht!
Als je er geld voor over hebt, kan je nog meer ontdekken: Voor 1 euro is er bij Ikea een keukenzeef te koop. Bevestig die met isolatieband of verhuizersplakband aan een oude bezemsteel. Zorg dat je een emmer water klaar hebt staan. Als je nu je zelfgemaakte schepnet door het water laat gaan, weet je niet wat je in je emmer krijgt. De meest wonderlijke diertjes zwemmen ineens rond. Piepkleine helemaal doorzichtige aaltjes. Razendsnel zijn die. Lange, zwarte salamanders. Slakjes en bloedzuigertjes van klein tot groter. Ook minuscule stipjes. Schrijvertjes of zo, denk ik. Als je het later weer eens probeert, komen er weer totaal andere beestjes tevoorschijn.

En bij een gastvrije padgenoot als Wil Blüm met een schitterende sloot, krijg je na afloop ook nog als toetje een vijver vol glanzende goudvissen te zien. Wat een rijkdom!

Eindelijk

Ti Fens, tuin 21

Ik ben altijd zo jaloers geweest op de kweekkasten bij kweeklust. Iedere keer als ik er langs fietste dacht ik: dat wil ik ook.

Elke keer als ik iets in elkaar flanste, brak Gijs hem weer af en zei hij: wat een troep!

Afijn nu heb ik, op de timmerclub van de KGW toch voor elkaar gekregen om een goede te maken. Hier is een foto van mijn 2^e kast, maar die is nog niet af.

Waar ik over nadacht toen... ik aan het wieden was

Gijs van Dalfts, tuin 20

Ik heb soms het idee dat onkruid nadenkt. Als ik aan een polletje gras trek, dan denkt dat polletje: *zal ik breken? Of nog niet?*

Ik hoor het gewoon denken.

Als ik op dat moment doortrek, scheurt het. Als ik echter even inhoud, dan denkt het: *O nee, nog niet*. En dan wip ik het er meteen in zijn geheel uit. Het is een strijd tussen ons tweeën. Soms win ik, soms verlies ik. Dan scheurt het polletje alsnog. Wie is de ander te slim af? Het polletje of ik?

Een tuinder vertelde me laatst dat zij af en toe met het onkruid praat. Of beter gezegd: tegen het onkruid praat. Het onkruid zegt nu eenmaal niets terug. Tijdens het wieden dus. Want dat is nogal wat, om te bepalen wie wel en wie niet recht op leven heeft. Een grote verantwoording. Uit liefde voor de natuur ben je gaan tuinieren, en nu lijkt het wel of je vooral met uitroeien en bestrijden bezig bent.

Wat is het eigenlijk, onkruid?

Wel, onkruid is een plant die op de verkeerde plek staat...

Er zijn natuurlijk ook planten die altijd op de verkeerde plek staan, en die altijd onkruid zijn.

Daar denkt u vast aan: Heermoes, Zevenblad, het Pispotje, Paardenbloemen, Brandnetels, enzovoort. Je vrienden, waar je een groot deel van je tijd mee doorbrengt.

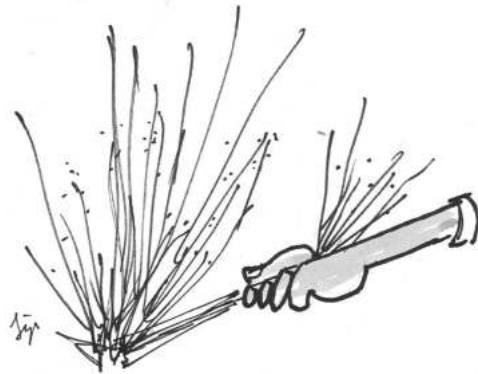
Waarschijnlijk zijn dat de planten die hier thuis horen. De inheemse planten. Die bij het Hollandse klimaat horen, bij de regen, bij de klei, bij de kou. De inheemse planten, die je bestrijdt ten gunste van exotische nieuwkomers, die eigenlijk een ander klimaat gewend zijn. Waarvoor je je best moet doen, om ze aan de gang te houden. Exotische planten, die, als je erover nadenkt, in hun eigen land waarschijnlijk het onkruid vormen.

Of zouden de Paardenbloemen, de Bramen, het Zevenblad, overal ter wereld onkruid zijn. Als wij stoppen met wieden, zal dan Kweeklust, en daarna Nederland, en nog weer later de hele aardbol ermee overwoekerd raken?

Daar denk ik over als ik aan het wieden ben.

Hebt u dat wel eens? Praat u tegen uw onkruid? En wat zegt u dan?

Wij zijn er nieuwsgierig naar...

Statuten opgefrist

Gijs van Dalssen, tuin 20

De statuten van de vereniging Kweeklust worden (juridisch) opgefrist. Zij zullen in het voorjaar, in een aparte ALV worden voorgelegd aan de leden.

Wat is er opgefrist?

Wel, om te beginnen zijn de huidige statuten van ongeveer 1950, dat is natuurlijk ondertussen wel een tijd geleden. Het oude taalgebruik is aangepast aan onze huidige tijd, het is wat begrijpelijker gemaakt, juridisch opgefrist, wat gemoderniseerd.

Ook zijn de statuten en het huishoudelijk reglement beter op elkaar afgestemd;

in de loop der tijd waren die uiteen gelopen. Daarbij is gebruik gemaakt van voorbeelden en expertise van het AVVN.

Zijn er nog veranderingen die het vermelden waard zijn?

Misschien dit: Er wordt anders omgegaan met de kandidaat-tuinders: zij worden eenmaal per jaar uitgenodigd voor algemeen werk, zodat ze vast wat mensen leren kennen, en ook de gang van zaken. Er zijn plannen voor een geschillencommissie.

Dat was het wel zo'n beetje. Het ging er vooral om de statuten te moderniseren. Fijn dat er toch weer mensen waren die dat voor hun rekening hebben willen nemen. Wie waren dat? Tineke van Bottenburg, Else de Haan, Jan Bleijerveen, Imro Kapel, Prior de Gooijer en Tom Verburg namens het bestuur. Als u een vraag of opmerking heeft, spreek gerust een van hen aan.

De Statutenwerkgroep

Else de Haan, tuin 14b

Acht dagen min 55 minuten- van woensdag 15 januari 12:55 uur tot donderdag 23 januari 12:00 uur - deed Poetin over een grondige herziening van de Russische grondwet. De Werkgroep Statuten en Huishoudelijk Reglement (HR) van Kweeklust had aanzienlijk meer tijd nodig. Zij begon haar werk in de warmte, en had haar laatste vergadering in de ijskoude tuinwinkel waar de elektrische verwarming alleen de ruggen van twee leden van de werkgroep ten goede kwam. Met de voorbeelden van het Algemeen Verbond van Volkstuinders Verenigingen in Nederland (AVVN) links en de statuten van Kweeklust aan onze rechterhand ploeterden we artikel voor artikel voort. Wat staat er in de statuten van Kweeklust? Wat voegt het AVVN er aan toe en wat is anders? We hadden de rekkelijken en de preciezen. Hoe ver moet je alles in regels vastleggen, en welke regels? Meestal harmonie, soms onenigheid. Dat is maar goed. De werkgroep moest tenslotte een zo goed mogelijke afspiegeling zijn van alle 81 kweekclusters. Bij het doorlezen van al die regelingen kreeg ik soms het gevoel dat een volkstuinencomplex een oorlogsgebied is. Regels! Boetes! Royement! Allemachtig! Gaan we niet meer gewoon vriendelijk met elkaar om? Hebben we niet allemaal hetzelfde doel? Gelukkig is dat niet veranderd. De statuten zijn alleen voor uiterste gevallen, die we helemaal niet willen meemaken en hopelijk ook niet zullen meemaken.

We zullen een jaar verder zijn als de Statuten en het HR 'opgefrist' maar niet wezenlijk veranderd in de Algemene Ledenvergadering besproken worden.

Poetin kan het sneller. Maar wie wil nu zijn resultaat?

Over bijen en imkers, biologisch-dynamisch

Loes Geraedts, tuin 25

In de jaren tachtig van de vorige eeuw ging ik in de leer bij een imker die al zijn halve leven bijen had gehouden. Een oude imker. Hij zocht een opvolger, zodat hij er langzamerhand mee zou kunnen stoppen. Van dat stoppen van hem kwam niet veel terecht, hij was teveel verknocht aan zijn bijen. Dus deden we het samen. Ook goed, want er was erg veel te leren voor mij. Hij deed het op de Biologisch-Dynamische (B.D.) manier. In het heel kort gezegd: Je houdt rekening met de omringende sterren en planeten en de maan in samenhang met de aarde die zelf haar eigen ritme heeft in de seizoenen. Maria Thun heeft ooit een zaaikalender voor het hele jaar gemaakt. En die wordt nog steeds ieder jaar opnieuw gemaakt. B.D.ers zijn er van overtuigd dat 'hemel' en aarde elkaar beïnvloeden. Die zaaikalender kijk ik ook in als ik groente wil zaaien.

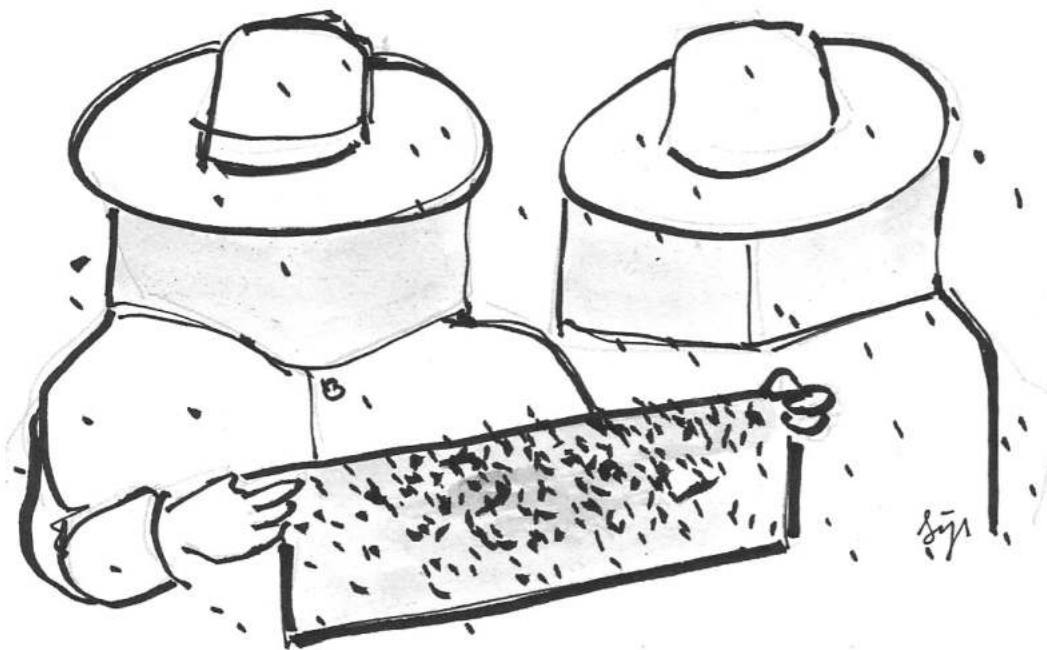
Als je er meer over wilt weten en het beter uitgelegd wilt krijgen, is het aan te bevelen om de zaaikalender van Maria Thun aan te schaffen. Maar nu over de bijen. Wij wilden de Nederlandse bij in stand houden. Dat was nog niet zo eenvoudig, want er werden bijen uit ander landen ingevoerd, bijvoorbeeld Buckfast uit Amerika, en een Italiaanse bij. Een heel opgewonden zenuwelijerig bijtje. Maar hij is heel erg ijverig. Imkeren gaat vooral om de honing, vooral als je er de kost mee moet verdienen. De Italiaanse bij is een heel goede verzamelaar van nectar (waar de bijen honing van maken). Wij verdienden niet de kost met de honing, dus gaven wij een groot deel van de honing weer terug aan de bijen.

Want in de winter als alle bijen in de kast zitten (soort van winterslaap) moeten ze bijgevoerd worden, daar hadden zij al die honing voor gemaakt. Dus in september maakten we een mengsel van suikerwater, honing en kruidenthee. De kruidenthee maakten we van paardenbloemen, kamille, duizendblad en valeriaan. Dat plukte ik in de zomer en legde het te drogen.

Nu kom ik terug op de zaaikalender. Voordat we de kast open maakten, keken we eerst in de zaaikalender. Want in de zaaikalender staat wanneer het blad-, wortel-, bloem- of vruchtdag is. Soms is het een paar uur of anderhalve dag. Als het bijvoorbeeld bladdag is, dan is de invloed van sterren, planeten, maan en aarde het gunstigst om bladgewassen te zaaien. Bladgewassen zijn sla, andijvie, spinazie, kolen, kruiden. Wortelgewassen zijn wortels, uien, aardappels, pastinaak, bieten. Als het worteldag was en we maakten de kast open, dan werden we veeel gestoken, ze waren onrustig en agressief. Beter direct de kast

weer dicht. Was het bloem of vruchtdag dan waren de bijen rustig en konden we alles met ze doen. Het is zowiezo een hele verstoring van het bijenvolk, het openmaken van een kast en de ramen eruit halen, om te kijken hoe het erbij staat. Soms vergaten we in de zaakalender te kijken. We merkten aan de bijen wat voor dag het was. Om de bijen rustig te houden, bliezen we tabaksrook in de kast. Maar op vrucht of bloemdagen was dat niet eens nodig.

Een bijenkast bestaat uit op elkaar gestapelde open bakken. In die bakken hangen de raten. Die bakken noem je kamers. De broedkamer: daar legt de koningin haar eitjes in. Die eitjes worden larven. De bijen voeden de larven met stuifmeel, zodat ze tot bijen kunnen uitgroeien. Dat gebeurt allemaal in de broedkamer. Dan is er ook de honingkamer, daar brengen de bijen hun honing in. En als de raten lekker vol zitten, dan zet de likkebaardende imker een bijenuitlaat tussen de honingkamer en de broedkamer. De honingkamer bovenop. De bijenuitlaat is een apparaatje waardoor de bijen wel uit de honingkamer kunnen, maar niet meer erin. Dan heb je dus een honingvoorraad zonder de bijen. En dan kun je gaan slingeren. Maar dat is weer een heel ander verhaal. Misschien heeft een tuinlid-imker nog meer te vertellen...

Over imkers en bijen

Gijs van Dalfsen

Loes vroeg me om iets te schrijven over een imker waar ik voor heb gewerkt, om te vergelijken met haar verhaal (zie hiervoor).

Mijn imker had 2000 volken. Als je 2000 volken hebt, dan moet je zo ongeveer 1000 keer doen wat je doet als je 2 volken hebt. Aan bijen

valt nu eenmaal weinig te mechaniseren. Een bijenvolk héb je natuurlijk ook niet echt. Bijen zijn niet gedomesticeerd, zoals een hond of een paard. Ook al leven ze in je korf of kast, ze hebben echt niet de indruk dat ze voor jou aan het werk zijn. Het zijn en blijven *wilde* bijen. Vrije wezens. Ze kunnen gaan en staan waar ze willen. Je moet dus elk volk verzorgen, niet anders dan de hobby-imker.

Wij reden 's morgens met een kleine truck naar een grasveld waar 50 kasten stonden. Die openden we allemaal, stuk voor stuk. Met z'n vieren. Is de koningin ok? Zijn er nieuwe eitjes? Moet er bijgevoerd? Geen koninginnecellen? En dan nog eens 50, op een plek in de buurt. 's Middags ergens anders, nog weer 100, en zo dag in dag uit. 200 op een dag, zodat we na 2 weken alle 2000 kasten hadden bekeken.

Maandenlang. Op die manier ontsnapte geen koninginnecel aan onze aandacht, en voorkwamen we zwermen. En daarom waren het er ook 2000. Meer konden we in twee weken niet aan. En u hebt al begrepen: een zaikalender kwam er niet aan te pas. We werkten gewoon door. Behalve als het de hele dag regende. Dan werden we te veel gestoken.

Dan bleven we binnen en schilderden kasten. Dan waren de bijen slechtgehumeurd. En wij ook.

Later, als de klaver en braam uitgebloeid zijn, worden de 2000 kasten op vrachtwagens van het grasland naar de bloeiende bossen vervoerd. Misschien is dat toch een verschil met de hobby-imker? Niet echt; de hobby-imker zal haar twee kasten toch ook naar het koolzaad brengen.

En wanneer word je gestoken? Op koude en natte dagen. Of als je zwarte kleren draagt. En als je bang bent, de bijen

hebben dat door.

En wanneer niet? Als het fijn weer is. Net als mensen zijn de bijen dan blij. En druk. Ze hebben dan wel wat anders aan hun hoofd.

Het gras van de buren

Wij zijn Imro en Inez van tuin 126 aan de Vossenlaan.

Zo'n 6 jaar geleden zijn we begonnen met tuinieren. De rust op Kweeklust vinden wij heerlijk, even rust, weg van alle prikkels. Natuurlijk, het is veel werk zo'n tuin, maar na een dag hard werken geeft het veel voldoening. Nagenieten van de laatste zonnestralen met een kopje koffie, genieten van de stilte, daar worden wij gelukkig van.

Leuk en bijzonder zijn de dieren die we af en toe spotten. Afgelopen jaar een ringslang, waar ik (Inez) behoorlijk van onder de indruk was. De uil, die een paar jaar geleden in onze dennenboom zat en ons nauwlettend, vanaf boven, in de gaten hield. En natuurlijk vorig jaar de uilenfamilie, die zodra het donker werd, ontzettend tekeergingen vanuit hun nest. Indrukwekkend was de bijenzwerm, met het geluid van een helikopter, die over onze tuin trok.

Afgelopen jaar hebben wij met de jubileumcommissie een aantal leuke dingen georganiseerd, zoals bijvoorbeeld 'Gluren bij de buren' en de 'Zomer BBQ'. Het lijkt mij erg leuk (als er genoeg animo is) dit voort te zetten. Een leuke manier om elkaar beter te leren kennen. Daarnaast is het altijd leuk om te horen en te zien waar ander tuinders mee bezig zijn.

Graag geven wij voor deze rubriek het stokje door aan *Sandra Mienes en Dennis Schilling, tuin 1a*. Zij hebben de afgelopen tijd hard geklust aan hun tuin en huisje. Het resultaat is fantastisch!

Kwek-kwek-kwek, piep-piep

Gijs van Dalfts en, tuin

Ik ontdekte ze op een mooie avond laat in de zomer. Ik zat nog prinsheerlijk in een stoel, zo heerlijk als je maar in een stoel op een veranda kunt zitten, toen ik boven me kwek-kwek-kwek hoorde. En nog een keer: kwek-kwek-kwek. Verrast keek ik op, wat kon dat zijn? Boven me, in de schemer, ontwaarde ik een flinke vogel in de pruimenboom. Een zwarte vorm eigenlijk.

Zowel mijn broer als zus zijn, zonder dat van tevoren met mij te overleggen, vogelaar geworden. Ik let dus tegenwoordig ook op. Tijdens verjaarsfeestjes moet je toch wat te vertellen hebben. Vergeleken bij hun enthousiasme loop ik ver achter, maar ik weet me tenminste te handhaven.

Ik hield mij dus stil. En de vogel, die groter was dan de gebruikelijke vogels, hield zich ook stil. Maar daar was ie weer: kwek-kwek-kwek.

Nu drongen ook andere geluiden tot mij door, een schrill gepiep, wat ergens anders vandaan kwam. Uit verschillende richtingen eigenlijk. Een aanhoudend en indringend gepiep. En af en toe dus het kwek-kwek-kwek.

Mijn grote vogel verdween, als een schim. Ik sprong ook in de benen, en kon hem nog net zien neerstrijken in een andere boom, een conifeer, in de top. Weer kwekkend. Ik stond nu achter m'n huisje, het schelle gepiep was indringender hier. En nu ontvouwde het schouwspel zich voor me: het gepiep kwam van drie jonge uilen, grijs en donzig, als jonge katjes, die stonden te springen op verschillende takken van een hoge naaldboom, en met hun vleugels klaptten. Hun moeder vloog van boom tot boom, kwekkend, om ze te verleiden uit te vliegen. Toen mijn ogen open gingen en ik ze plotseling onderscheidde, stroomde er een groot gevoel van geluk en vreugde door mij heen. Het voelde alsof ik iets eindelijk zag, een groot geluk wat op me gewacht had, wat er altijd al was geweest. En ik ben helemaal geen vogelaar hoor. Echt niet. Dat spektakel heb ik de volgende twee uur bekeken. M'n gemakkelijke stoel had ik achter gezet, in het moestuintje. Tot mijn maag begon te knorren, en tja, dan is het altijd moeilijk om in hogere sferen te blijven. Ik heb natuurlijk opgezocht welke uilen het waren: Ransuilen, herkenbaar aan die grote wenkbrauwen. Anders sta je nóg met je mond

vol tanden op zo'n feestje. Mijn filmpjes van de dansende uiltjes deden het ondertussen goed in het netwerk van mijn zus en broer. Ik heb de uilen zien groeien, vanuit mijn stoel. Als monniken zaten ze 's avonds met z'n drieën op een tak, kijkend naar de zonsondergang, wachtend op het donker. Nu is de de boom verlaten. En de stoel verdwenen.

In de weidewetering wegen de drie werelden
de onderwereld met zijn waterplanten
de waterspiegel met een film
op lichte en donkere golfjes
luchtspiegeling daarin voltrekkend

Is dit van de drievoudige weg die Dante ging
het rijk van Lucifer, de louteringsberg en de hemel
is dit van de grot van Plato
de schaduwen, de poppen en het daglicht
is dit het gevleugelde paardenspan
van Phaedrus op de tarotkaart
het weerspannige, het gewillige paard
en de menner.

Het zijn mijn roerselen, zoektocht en verwachting.

Hans Krabbe, tuin 10c

Kom ook naar De Tuinwinkel Gratis koffie!

Korting!

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.
Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

Voorraad

Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

Openingstijden

Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Agnes, Wil, Marianna, Edo en Wim

Deze BuitenPost is geprint bij DSS Weesp
Achter de Grachten16, 1381 BN te Weesp
info @dssweesp.nl